

Opus putile de cautelis Medico ꝑ
editū a clarissimo philosopho ac me
dico Magistro gabriele ꝑbo uero
nense theoricæ medicine ordinari
am studii patauini publice legente
sub āno domini. M. cccc. lxxxv.

Prologus.

Effectum Medici regimē
ī actu eius operatiuo sicut
& uiuendi hominis mo
dus completur ꝑ rōnem arte ꝑfectā.

Humanū. n. genus arte & rōnibus
uiuīt primo methaphisice. Perfici
tur aut ratio ꝑ artem medicinalem
cū obseruatione diligenti canonum
tam ꝑtis theoricæ: q̄ ꝑactice medici
ne. Hozꝫ uero obseruatio diligēs
potissime adimpletur triplici instru
mēto. Primo iuocatione diuini au
xilii qđ ꝑceptum nobis insinuat ꝑn
ceps prima ꝑmi dū ait Inprimis deo
gratias agāus &c. Et haliabas pri
mo regalis dispositiōis dum inquit
hominē medicum ad deum esse su
spicientem. Et ioannes Mesue
de appropriatis: Deum o medice in
cunctis prepone &c. Secūdo uero
adimpletur conatu uoluntatis: stu
dio: & diligētia ut neq; die: neq; no
cte studium ītermittatur: Sed lectio
ne assidua: & meditatiōe indefinen
ti: quum meditatio clauis existit sa
pientie. Inde haliabas loco allega
to: Oportet medicum magis lectio
ne occupari: studioq; consideratio
nis librorum medicine: nec negli
gat: aut fastidiat eos quottidie lege
re. Et damascenus in afforismis ha
bundanter libros peritorum uiroz
legere & eorum secreta discutere iu

uat hoiem sapiētē. Tercio adim
pletur obseruatione Canonū medi
cinalium diligenti euitatione false
doctrinæ: nec non deceptionis: & in
famie nōnunq; ut q; cōtingentiū in
actu opatiuo medici. Non. n. oport
et cuiq; scripture credere: ut ga
lienus ait primo de simplici medici
na: Et qui non timet infamiam in
uerecundus censetur. Similis enim
uidetur obseruatio canonū medici
ne obseruationi legis euāgelice que
consimiliter perficitur. Primo im
ploratione diuini auxilii: dicente le
gis latore q est Saluator noster ma
thei. x. capitu. petite: & dabiꝫ uobis
& querite: & inuenietis: Pulsate &
aperietur. Secundo conatu liberi
arbitrii: propterea dicitur ibidem in
trate ꝑ portam arctam: quoniā lata
est porta: & uia spatiosa: que ducit
ad ꝑditionem. Tercio euitatiōe fal
se doctrine & deceptionum quū ibi
dem dicatur attendite. i. diligenter
cauete a falsis prophetis. i. doctori
bus hereticis: Veniunt. n. ad uos in
uestimentis ouiu: Interius autē sunt
lupi rapaces: ab operibus. n. eorum
cognoscetis eos. Aliquādo enim ca
uēde sunt insidie malignantium &
emulantiu: propter qđ dictum fuit
mathei. x. cauete autē ab hoibus. Pro
pter qđ in actionibus humanis cū
prudētia aliquando declinanda est
malitia persecutorz: iō dictū est ibi
dē: Estote prudentes: sicut serpētes.
Exemplo beati pauli tarsensis q co
gnoscebat malitiā iudeoz in hyeru
salem: quom ipse esset ciuis roma
nus ex priuilegio appellauit ad ce
sarem. Aliquādo etiam occurren

et necessitate: siue amaritudine felis: qd' precipitur ibidem pcedendum est in humanis. & dicitur. Estote simplices sicut columbe. Vnde licet astutia uulpina: & mores lupini de quibus meminit haly rodoa secundo tegni: commento. xiii. sint in medico illaudabiles: & similiter ruditas bouina de qua galienus primo uirtutu naturaliu libro capitulo .viii. sed medio modo incedendum sit. Attamen difficile est hiis temporibus luctuosius tute incedere cum hac mediocritate per insidias malignantium emulorum. Oportet autem medicum in arte sua eo magis obseruare que dicta sunt in actu operatio medicinalli: quo difficile est hominem existentem non peccare: ut ait galienus secundo meimiri. alia quidem ut ignoratem & alia uero ut male iudicatem: & alia ut negligenter scribentem supple: aut docentem: aut quomodo licet aliter operantem: ut inaduertentem: & ad delectabilia humana descendentem.

Et damascenus in afforismis. neque humana natura erroris periculum incurrere potest presertim in subtilibus: per quod melior medicus iudicatur ab aliis. secundo tegni qui existimationi artificiali magis appropinquat. Ut igitur in difficultate non peccandi: siue non errandi in medicando minus delinquant medici: ut ad extimationem artificialem non impediri: neque distracti propinquius accedant: ut recte consequi possint finem intentu tractatum de cautelis medicorum aggrediamur cohopante illo quod omnium uiuentium est tutela. Cautelas autem per capita tangemus quia om-

nium earum in singulari impossibilis est cognitio: quia in infinitum pcedunt: sicut in infinitum contingit intellectum humanum. put reflectitur ad sensum errare precipue in actionibus humanis: non minus forte quam peccata: seu monstra in natura eueniant per uarias materie dispositiones. Est autem cautela cum diligenti attentione euitatio deceptionis. i. fraudis: & delusionis: & infamie. i. ignominie: & dedecoris occurrentium medico in actu eius operatio circa corpus humanum dirigente intellectu practico ad honorem: & utilitatem medici tuenda: uel consequenda finaliter ordinata. In qua notificatione exprimuntur omnes cause cautelae uidelicet materialis: formalis: & finis: & finalis. Describitur autem cautela per actum: & non per habitum cum dicitur inuitatio cum diligenti attentione ut denotetur medicum ad picula assidua ac sepe quotidie capiti suo emergentia in actu operatio uiranda debere esse animo semper prompto: atque intentum non minus quam athlete. Nam sicut illi ad certandum uocati: piectis aliter brachiis consistunt: caputque: & os suum manibus oppositis quasi uallo premuniunt: ita medicus omni cautela genere aduersus uim petulantiamque malignantium debet esse animo: & ope semper intentus. Quaestiois autem querentis utrum consideratio de cautelis attineat parti practice medicine: aut theoretice. Solutio est facilis: quia annexitur: & attinet parti que docet modum & qualitatem operandi & alterius quaestiois etiam solutio patet cum queri solet utrum ad omnem medici actionem conferat usus cautelae: adeo quod licet utilis sit

actui cōseruatiuo p̄seruatiuo: & re-
 sūptiuo est tamē magis ī usu in actu
 curatiuo medici. Sicut aut ad ea q̄
 ī libris medicorū traditā sūt cogno-
 scendum: & p̄ ea opandū p̄cipue ut ī
 egritudine non īpediatur debita ac-
 tio uirtutis cōtra morbū oportet
 medicū nō solū seip̄sū prebere q̄ op-
 portet facientē sed et egrotantē & p̄-
 sentes: & que extrinsecus sūt ut ypo-
 cras prima p̄ticula afforismorū. Ita
 medicū p̄ficiscentē ad artē medici-
 nalē cōsequutur ex ea gloriā: & ho-
 norē: & utilitatē: ut re ip̄a: & nō no-
 miē solū medicus habeat: utq; cui-
 tet cū diligenti attentioe deceptioes
 & ifamiā sex modis ī genere oppor-
 tet esse dispositū iuxta quos modos
 erūt sex capita. Primo quātū ad
 modū se habēdi secūdū dispōnes tā
 aīe q̄ corporis: a generatioe contra-
 ctas & secūdū ea q̄ sibi debent dū
 addiscens ē. Secūdo quātū ad modū
 se habēdi erga deū. Tercio quantū
 ad modū se habēdi in seip̄o: quo ad
 dispōnes animi & corporis ex tēpore
 acq̄sitas. Quarto quātū ad modū
 se habēdi circa egrotantē. Quinto
 quantū ad modū se habēdi quo ad
 p̄sentes: & astantes mulieres: discipu-
 los: plebē: & aromatiariū. Sexto quātū
 ad modū se habēdi respectu eorū
 q̄ extrinsecus sūt. In hoc uero opu-
 sculo illustrium medicorū sentētias
 sub compēdio sequemur eos: et nō
 ingrate noīando. Est. n. benignū
 atq; īgenū pudoris plenū fateri per
 quos p̄feceris ut ait Plinius imitan-
 tes ī hoc q̄cunq; ab alijs scripta sūt
 & ab hypocrate maxime oīum bo-
 norum nobis duce.

Sit at p̄fēs opusculū dignis eo oībus
 cōe. idignis uero nequaquā. uoco at in
 dignos auctore gali. li. p̄nosti. q̄cūq;
 prauī sūt aīa: & nō grā discēdi aliqd
 legūt sed ut aliquē possint calūniar.

Capitulum primum.

De modo se habēdi medici secū-
 dū dispōnes tā aīe q̄ corporis a gene-
 ratioe cōtractas: & secūdum ea que
 sibi debentur: ut discens est.

Xpedit ei q̄ sapiens oīo: &
 e cōsumatus futurus ē medi-
 cus ut nāa p̄iceps sit eaz
 rex de q̄bus ait ypoc. li. de
 lege. Ingēio ualeat doctrīa bōis mori-
 bus puerili ē īstitutioe laborādi stu-
 dio & tpe simili. n. mō medēdi facul-
 tatis cognitio prouēire cernit: quē
 admodū nasci & p̄creari uident ea:
 que terre mādantur. Ingenium. n.
 nostrū ē ueluti ager docentium do-
 ctrine ueluti semina: puerilis educa-
 tio: ut tēpestiua semētis. i. ut ī terrā
 cultā cadat secūdū tps. Locus ī quo
 p̄cipit ē sicut ager cōtinēs: q̄ satis nu-
 trimēto eē solet uegetabilibus. i. mū-
 trimētū ex cōueniēti aere factū. La-
 borādi studiū ē ipsa cultura: Sed tē-
 pus oīa hec corroborebit: efficietq;
 ut p̄fecte nutriātur atq; maturēt. In
 primis at īgēio opus ē quo repugnā-
 te uana sūt cetera: Nā qd natura ne-
 cō se. au. Multi at hōiū dixit gali.
 p̄rio uirtutū natura. Et si ī pluri-
 bus fortūati sūt: ita tamē īspiciēs &
 tardi sūt ut nō ītelligāt cōsequētiā ser-
 mōis sed mallē tales ad fabriles artes
 p̄cessisse. Sed si qdē ad qd finiēt de-
 us nouit: hos alibi appellat gali. de
 generē lapidis molēdini: pp qd laudā-
 da ē plaot. Inīapueros. f. q̄ librate uo

lūtatis sydeꝝ ac nature inclinatioē
nō adhuc renitunt ex eorūde syde-
rū uirtute postēdere in se. abilitatē
ad unā arte uel ad aliā in qua si exer-
cantur pfecti euadūt. Et si relu-
ctētur & alias exercent nūq̃ pp na-
ture ad illā artē ineptiā pfectionem
cōsequūtur. Probet igit̃ seipm hō
antēq̃ medicine scie fores ingredia-
ne reluctāte eius ingenio & natura;
ī uanū labore. Nā cum oīa in libris
tradi nō possint; arti; & scie ingeniū
submīstrare opus ē. Naturale enī
īgeniū medici adiuuat artē & natu-
rā regentē; cōtrariū uero contrariū;
ut docet Damascenus in afforismis
Ideo recte ait Galienus octauo tera-
pētica; natura prudētē medicum eē
oportet. Et iacobus Alchindi; Me-
dicus ingeniosus eē debet ut suo na-
turali īgenio inuēiat ea; atq; supple-
at que nō potuerūt sapiētes ligua p-
ferri; neq; in hac scia scribi potuerūt
Ingenio uero nō repugnāte ad opti-
mam uīā procedet q̃ ad medicinam
accedit. Institutis & documētis ars
medicinalis p̃cipiet; que eo diligēti-
us uendicabitur & addisces; si etiā a
pueritia erudias eo mō quo ingenio
sos educari & institui oportet. Et
q̃a secūdū ineptitudinē discipulorum
āni multiplicānt; ut ait galienus ī li-
bro pronosticationū. iō multo tēpo-
ri multū studiū addiciendū ē: ut iā cō-
firmata corroborataq; artis pceptio
iocūdos fructus sine difficultate pa-
rere possit; quod etiā pulcherrime
docere uidet̃ Galienus secundo uir-
tutū naturalium; cū ait; Oportet debē-
tem cognoscere; aut addiscere quid
aliis melius moxq; & natura & priā

doctrina multū ab aliis differre. Cū
enim fuerit pauor; possidere debet
hereticā; uenerēā insaniē ueritatis
ac si pro ueritate īsaniret & neq; die
neq; nocte deficere & attēte addisce-
re quecūq; a gloriosissimis dcā sunt
ueteribus. Cū uero in statū uenerit;
iudicare eū & examinare tpe q̃ mul-
to; & intueri q̃ta quidē cōcordant
his que māifeste apparēt; quanta ue-
ro distāt; & ita hec quidē eligere; illa
uero auertere sciat; q̃ uult alios pre-
cellere. Incūbet igit̃ pro uiribus
futurus medicus a primis annis eru-
diri; non solū in his artibus quas de
triuio dicūt dyaletica; uidelicet sine
qua ut ait Galienus nō sciūt ueritas;
neq; salua quis ab errore; rhetorica
pariter & grāmatica; & eis quas de
quatriuio arismetica uidelicet mu-
sica; geometria & astrologia; qbus il-
le de triuio adminiculatur in eis sal-
tem tātū proficiēdo; q̃tū medicinalis
scia poscit. Philosophia tamē natu-
rali ut principali nō neglecta; primo
& ab adolescētia medicine scie insu-
dandū est; auctore Halyabate. Cu-
stodia enim tūc fit faciliōr q̃ ī sene-
ctute que domus obliuionis existit.

Ad harū autē sciarū eruditionē
hēndā adire expedit celebrata gym-
nasia; in qbus nō uulgaris auctorita-
tis uiri clarissimi & probatissimi do-
centes residēt; quos futurus medi-
cus pudore quodam & reuerētia; ut
debet obseruet; eorū dictis fidē ad-
hibeat; ut discat; eosdē magnificet;
& cōmendet; ut ab eis diligat; eorū
peritiā & auctoritatem p̃dicet; auto-
re ypocrate in iureiurando p̃mo ho-
nore dignos; eorumq; merita nō ali

rer q̄ p̄ris h̄eat; Eisdē retribuatur; & di-
uitias cōicet. Ait enim haliabas; Si
cut generatiōis cā ē pater; sic & ma-
gister excellētie & expectionis; mo-
rusq; discipuli ad sciām extat. causa
ab adolescētia itaq; p̄stat studio die
noctūq; incūbere; & que intelligun-
tur mēorie custodiēda cōmendare;
non intellecta uero sibi manifestari
quēpiā non pudeat; neq; quis negli-
gat. Postq̄ autē adultus in medi-
cina fuerit; familiarē se doctōri suo
uel alteri facere expedit; eūq; comi-
tare ut uideat; que & ipse exerceat;
& secūdum eū doctōrari; & ocula-
ta fide uidere; qui & ipse doctōrinā
prius acquisierit. Certior enim aure
arbiter ē oculus; ut ait Flaccus. Me-
mor continuo uerborū Galiei octa-
uo terapentice; Medicus non potest
esse perfectus nisi exercitatus. Dixit
haliabas; Expedit hāc querenti artē
plurimū hospitalia; & domos ac lo-
ca infirmorum frequētare propter
multas eorum medelas cum magi-
stris & peritis medicis ad ingrendas
eorū qualitates & accidentia que in
eis fuerant. Inquit Nicolus. Nullus
q̄tumcūq; studiosus fuerit in actū
curationes exire p̄sumat; nisi pri-
us tempore q̄multo curare uiderit
propter quod dictū est nulli nisi ex-
ercitato; & in curatione egrorū enu-
trito credēdum ē medico. Quod
si Auicēna dicat prima primi; q̄ me-
dicus sciens potest exire in opus; &
si nunq̄ operatus fuerit; non tamen
est ei possibile scire q̄ plura que nō
possunt in doctōrina tradi; que tamē
medico necessaria sunt nisi exercite-
tur in curis infirmorū. Vnde Auer-

rois dicit; Ad perfectionem medici-
ne requiritur duplex actus. Vnus
acquisitus per doctōrinā & studiū;
& alius est actus circa particularia;
qui non est docibilis; sed suafibilis;
uel affuesibilis. Et Alpharabius in li-
bro de diuisione sciārum. Medicus
nō sit medicator perfectus; nisi per
duas uirtutes; quarum una ē uirtus
super uniuersalia & canones que ac-
quiritur ex libris medicine. Et alia
uirtus est; que aduenit ei per longi-
tudinē frequentie actionum medi-
cine in egris & studii in eis per lōgi-
tudinē experimenti & uisiōis corpo-
rum indiuiduorū; & per hāc mensu-
ram pōt medicus mensurare medi-
cinā & curationē secūdū unum-
quodq; corpus in unaquaq; disposi-
tione. Et ysaac in libro febrīū di-
xit; Licet medicus in hac arte sit per-
fectus; idest q̄tū ad scibilia p̄ doctōri-
nam; necesse tamē est ut sit lōgo tē-
pore cum infirmis usitatus. Et da-
mascenus ī afforismis; Nulli studio-
so credendum est medico; nisi etate
approbato; ut. s. decursu etatis sit ex-
ercitatus in pticularibus. Impossibi-
le. n. est; ut ait galienus; q̄ idē nume-
ro unus homo cōprehendat & pos-
sit sciī in pticulari oīa; que sūt ī hac
arte necessaria. s. per doctōrinā. Re-
cte ergo intonuit Auicēna in prolo-
go cū dixit minus q̄ medico neces-
sariū sit cōphendit liber suus me-
dicine. Et quod subiūxit. s. quod su-
peradditum ē incōprehensibile est;
intellexit per doctōrinā. Quantū
uero ad ea que corpori attinent plu-
rimū confert ad medici cōplemen-
tū & perfectionē; ut bōe cōplexio-

nis: fit temperamento quoad fieri
potest accedens habitudine & sta-
tura mediocris: quia nec giganteus:
ut ait conciliator: neq; homuncu-
lus: non ualde pulcher: aut formo-
susue: ne egrotantes mulieres pro-
centur: idest nimium illum impu-
denter petant: neq; tamen sit turpis
neue deformis: ut ab omnibus as-
pernatur: Sed medium ueluti uirtus
inter extrema obtineat. Neq; sit
eius hanelitus: neq; sudor frigidus:
neq; caprosus aut poliposus, & uni-
uersaliter non sit corpore unctuo-
sus: ne ex eo ueluti ab hyrcō hora
coitus fetor percipiat horribilis.

Capitulum secundum.

De modo se habendi medici er-
ga deum.

Ixit haliabas: Oportet me-
dicum esse ad deum suspi-
ciētem. Erit ergo medicus
dei diligētissimus & fidelis-
simus cultor. Memor continuo
preceptorum Ioannis Mesue dicen-
tis: Deum o medice in cunctis pre-
pone: & preponet te. Honora eum
& honorabit te. Time eum: & se-
curus cuncta experieris. Sanat enim
solus langores deus: & de terre solio
produxit in largitate suam medic-
nam. A deo enim est omnis me-
dela: dixit Iesus Sirach in ecclesiasti-
co. Etenim altissimus creauit de ter-
ra medicinā: quod si feceris sacer fi-
es medicus & diuinus: ut res et diui-
ne tibi reuelent. Nam sacre res hoī-
bus solū ostendunt: prauis at nequa-
q; ut ypocrita. in li. de lege. Dixit ni-

colus: Erit sermo medici ad egrotā-
tis curā nouissime uocati i noīe dō-
mini: eidē gratias agēdo: q; ad sui cu-
ram: & nō alterius egrotans incide-
rit: a quo & gratias petēs: ut suo nu-
mine infirmū ad pristinā sanitatem
restituere queat. Non ascribat medi-
cus sanitatem inductā doctrīne aut
prudētie sue: Sed salutis oīs aucto-
ri deo attribuendum. Imploret
medicus diuinum auxilium in com-
ponendis: uel exhibendis consiliis:
sine cuius nutū: & uoluntate nihil
rectum: nihil salutare datur: q; si fe-
cerit: quia bonus erit: deo similis fi-
at: & ita de eo maior erit dei solici-
tudo: propter quod & sibi potiora
beneficia impartietur. Antidoti
ex inuentiōe propria uires & uirtu-
tes commendans medicus in fine
omnium addat hoc uerbum: si de-
us uoluerit. Dixit conciliator in
additiōibus Mesue capitulo de opi-
lationibus epatis: non redarguatur
astolidis medicis hoc uerbum Si de-
us uoluerit sepe repetendo. omina
enim sicut fumus deficiente igne de-
ficiunt: & ueluti pruina recedenti-
bus nubibus euanescent: si modica
sua quiesceret influentia.

Capitulum Tertium.

De modo se habēdi medici secu-
dum dispositiones tā aīe q; corporis
ex tempore acq̃uistas.

Inter sapiētes cōuenit me-
dicum nonnullis presidis-
se tueri oportere: ut fallaci-
as & eminentes sibi dece-
ptiones euitet: si gloriam & hono-

re per artem consequi querit: & impri-
mis quantum ad ea que sunt anime
diuino cultu continue obseruato: sit
medici magnifica intentio pro uiri-
bus adipisci: uel adeptam famam su-
am celebrem atq; insignem conser-
uare. Cui rei omne studium: curam
& diligentiam apponat. Magis, n.
confidunt egrotantes in medico: cu-
ius fama sit illustris, confidentia au-
tem quam habet infirmus de medi-
co plus ualet ad sanitatem: q̄ medi-
cus cum omnibus suis instrumētis:
ut ē apud Auicennā sexto naturaliu.
Etiā pro inuerecūdo heretico q̄ ne-
gligit bonam famam. Complectau-
tem adeptio bone fame: uel eius cō-
seruatio: si medicus laudatis & bōis
moribus preditus cōmendatam ui-
tam ducat. Nam & si ut plurimū
peritus medicus: ut ait conciliator:
sit naturaliter agrestiu morum: ut
aiunt feralium. Tum forte: uel qa
uili & sterili stipite natus: intūescēs
domū & contumeliosus factus: pre-
cipue cum fuerit aliquoaliter incras-
satus. Tū etiam quia scientia medi-
cine: & simpliciter curatiua maxie
scorpionī & marti attributa ē: quo-
rum proprietates in malum tēdūt.
Vnde compertum est eos qui stel-
lariter prauorū morum existūt uir-
tute scorpionis & martis eis domi-
nantiu perfectos haberi medicos: p-
pter quod dicitur: q̄ naturaliter me-
dicus probus malorū debet eē mo-
rum. Tū etiam qa scientia medicine
nō de uirtutibus & moribus deter-
minat acquisitis: sicut aliarū sciētia-
rū plurime: sed naturalibus tantum
moribus: ut apparet secundo tegni-

attamen consuetudine & arte con-
tetur medicus laudabilis mores acqui-
rere: qui & magis in precio erit hiis
dotatus: precipue quādo cōtra eius
natiuitatis signatores tali freno ra-
tionis operabitur. Non igitur uitis
medicus coinquinatus inhereat, nō
sit ambitiosus: idēst qui imoderate
honores & laudes cupiat. nō auarus:
quasi non eris auidus: ut quasi qui
propter nimia cupiditate non uide-
at quid agat. Non blasphemator: si-
ue detractor, non bilinguis: siue tri-
linguis: ut qui modo unum mō ali-
ud proferat: neq; fallax: hoc uitium
ad mentem referendo: non furibun-
dus: ut qui ferarum ritu feratur: nō
crapulosus: neue gulosus: non cōtu-
meliosus: ut qui uerbis superbis &
iniuriolis tumeat & audeat, non cō-
tumax ut in supiores superbiat: non
dissidiosus siue discrepans & discor-
dans. Non egressus siue elatus: ut de
loco ad locum aliis se ad excelsiora
loca preponat & digniora. Non fu-
tilis & rimarū plenus: ut qui tacen-
da retinere non possit. Non loquax
aut uerbosus: ut qui stulte & uane:
copiose garriat. Non litigiosus: ut q̄
frequēter litibus: controuersis uer-
satus gaudeat. Non mendax: ut ne-
gator ueritatis: ne alterius mentem
fallat. Non sit inuidus: ne alterum
odio habeat: aut alteri aliquo mo-
do inuideat. Nemini uero quicquā
per iniuriam faciat. Non uindex:
idēst ultor siue uindictator sibi illa-
te iniurie. Non aliquid operan-
di cupidus. Non ebriosus: id est
supra mensurā bibens. Cerebro enī
uinum nocet ait haliabas id supflui-

tatis replens: ideoq; mētem corrumpit & inde ebetudo & tarditas eliciunt. Sicut. n. uiribus corporis nihil uitio accommodatius si moderate fumatur: Ita pntiosius nihil si modus absit. non deniq; luxui: aut delitiis: neq; ludis uite sue tēpus conterat; Sed esse uite optime plurimum medico pstat. Lingua expeditum: astutū: sagacem: acutum: puidum: i actibus tardum rituum alienoq; & barbaroq; abiectionē festinum castū fortem: grauem: humilem: honestū: impigrum: māfuetum: pudicū: uigilem: abstinentem: illataq; sibi passio nū occultatorem: sagacem: remotū ab iniustitia: ad loquendū. tardum.

Cum autē datur sibi loquendi tps opportunū sit medicus affabilis ornate: & pulcre loquens. utaturq; aliquando parabolis. i. prouerbiis similitudinibus: ymaginationibus foris uel rerum signis. Dixit mundinus nō erubescāt medici a iuristis parabolani dici cū ceteris non medicis q̄q; lfatissimis subtilia & ardua medicine nisi i parolis dari: itelligi nō possint. Prestat preterea medicū taciturnū esse quecūq; ei intercurādū uiderit: uel audierit: uel extra curā i uita hominū cognouerit: que reticenda esse itelligat: nemini aperiat: sed itemeratā taciturnitatē seruet: ut p̄cipit ypocrates in iureiurando.

Vnde haliabas: Non reuelet medicus secretū aliqđ patientis de alicuius cura: aut morbo: nec superadducat proximos aliquos: aut longinquos. pluribus. n. infirmātium accidunt passionēs quas & patribus: & a sua celant parentela: eiq; medicis

ppalāt: ut matricis dolores: & emorroidas. q̄a oportet medicū tacite seruare: q̄ sibi ab hoibus reuelantur & oīo medicus uitam: artemq; purā: atq; integram seruet. Ex parte autē eorum que intellectus speculatiui sunt expedit medico ueracem esse.

Nā melior est sermo uerus omnibus rebus ut ait galienus primo de cōplexiōibus & aristote. primo ethicorum: Sanctius ē prehonorare ueritatem platone: & ueritatis ambo bus amicis existētibus. Et primo de simplici medicina dixit galienus Qui superfluunt a ueritate: id ē qui ab ea recedunt moriantur conditio ne. Nō aliter & medicus rōnalem: siue logycum se prebeat: ut duce hypocrate cum aliis canonicis medicis particularia consideret: ut sub uniuersalibus comprehensa sunt.

Non sic autem methoycus uniuersalia solum considerans despectis particularibus quod iartificiale est. neq; etiam sit empicus ne despectis uniuersalibus: pticularibus solum inhereat. Expedit preterea ut apprehendens sit itelligens & peritus. Nam cum sanatio nō fiat nisi per res multas: ut ait galienus in libro de elemētis necessarius est medicus qui extrahat ex eis id: quod conuenit in unaquaq; egritudine: Ita ut per eum fiat sanatio: talis autem erit peritus medicus apprehendens: & itelligens quod etiam archistratus medicus recte sensit dicens: oportet medicum eē bone itelligentie: & sane mentis acumine non solum in sciendis morbis qui sunt uerū etiam in sciendis locis q̄

bus fundant se exerceat. Imperitia siue ignorantia malus est thesaurus malūq; erarium possidentibus & sōnium & uisio fiducie:& gaudiū exs timiditatis & audacie nutrit erit ait ypocras in libro de lege. Sunt enī tales impiti medici: quorū: ut hēt Plī. Inscitia nulla lege punit: nullū exēplum uindictę: Hi sunt qui discunt periculis hoīum: Hi sunt qui experimenta p̄ mortes agūt: Hi sunt: qbus hoīem occidisse summa ipunitas ē. Hi sunt deniq; q mortuorū intēperantiam accusant: ut suos errores te gant. Ita tamen cū sua peritia se habeat medicus: ut nō solū antiquorū scriptis oīo insistant: imo solerti ingenio eius est satagere ad nouarū rege inuentionē nō minus in traditione doctrine q̄ in auxiliorū salubriū ap proximatōe. Miseri. n. ingenii est ait Nicolus qui in remis solū inītis Vnde in oī medicina oportet noui aliqd inuenire: ut ait galienus: & ut probus hēatur: his cōditōibus insignitus sit: de quibus galie. xii. terapē tice: Solers. s. breui tēpore cōcipiens quid operādū sit erit sollicitus ī stu dendo: uisitādo & ī applicādo reme dia saluberrima nō dās inducias. Nō aliter erit & memorans canonū medicie primo uniuersalium: circa que intelligēda sunt: & protractāda insistet. Ignoratis enim principiis: necessarium est artē ignorare: ut aristoteles prio elencoge: Nō aliter & p ticulariū: quū omnis doctrina uni uersalis inutilis sit: nisi ad particula ria reducat. Scire enim uniuersa lia & cōmunia sufficiens est: nisi par ticularia cognoscāt: ut inquit ha

ly tertio Tegni: Quum omnes res cōmunes in scientiis sufficiētes sint: nisi ad particularia extendantur. Hos canones uniuerſales & particu lares intellexit princeps prima pmi: quum dixit: Non est autem bonum ut huius libri plurimū non sit apud unūquēq; huius doctrine nomine uocari: & per eam lucrari desiderat.

Id uero omne sensit Halyābas Ga lieni fidelior interpret: cum ait pri mo regalis dispositionis. Cogat seip sum medicus ad eorum que legit cu stodiam: & memoriam in cundo & redeundo: quo omnia conseruet ne cessaria: & de scientia & opiniōe re uoluat & exerceat in eis suam men tem: ut non omni tempore librorū consideratione egeat. Et si de li bris aliquod acciderit incōmodum reuertetur ad ea que seruauit in me moria: cum necessitas fuerit. Dixit Conciliator: erit medicus neq; die neque nocte studio deficiēs: sed lector assiduus & meditator indefi nens. Nam meditatio clauis exi stit sapientie. Habundanter enim libros peritorum uiroꝝ legat: & eorum secreta discutere iuuat: om nem sapientem: dixit Damascenus in Afforismis. Erit autem precipuum medici studium in medici na probatos: & illustres auctores magis obseruans. Non enim cui cunque scripture credendum est: ut inquit Galienus primo de sim plici medicina. Res enim non re cte procedunt: quum homines di mittunt inquirere ueritatem ser monis: & utuntur festinatione con fidentes in aliis: & aliorum creden

tes sermonibus. Vnde & primo al-
mentorū dixit: Iniustum est uni
pre aliis sine demonstratione crede-
re: precipue tamen in remediis inuē-
tis in quinternulis festinantium.
Non enim quodcūq; tale assumen-
dum est a medico: sed diligenter est
examinandum anteq̃ ipsum egrotā-
ti administret. Operari tamen secun-
dum libros antiquorum absq; per-
fecta ratione molestum est: ut ait
Damascenus: Solerti ingenio ī quo
non minus refelluntur: qui liberali-
ter absque ulla immutatione indis-
ferenter ad languentem quempiam
quecūq; sunt scripta ab antiquis:
applicant arbitantes se sapiēter le-
gisse: cum tamen in magnum inci-
derint errorem. Et propter hoc
docuit recte Galienus quarto de ac-
cidenti & morbo dicens: Dicta an-
tiquorū debent amicaliter a suc-
cessoribus suscipi: & quod ab eis
dicitur: benignius adimpleri.
Verba tamen eorū adimplenda
sunt ueraciter. Nam male quidem
intellecta inducunt audientes se-
pe in multos errores. Vnde & quin-
ta particula afforismorum inquit in
commento illius Afforismi: Qui-
buscūque caluis. Quodcūque
in libris sapientum inuenitur ali-
quod falsum: non debet extimari:
q̃ illud dictū sit sapientis: sed po-
tius debet imputari scriptori uel al-
teri: ut translatori. Non aliter plu-
rimum illi prestabit: si iam factus
sciens longo tempore ex assiduo li-
brorum studio efficiatur etiam lon-
gius ex acquisitione experimen-
ti dicente Galieno: in de regimine

sanitatis: Experientia ut iudex ha-
benda est omnium rerum: que re-
cte excogitata sunt. Et Auicenna
secundo Canonum: Experimen-
tum est illud in quo confiditur.

Confirmat enim rationem prius
habitam in mente medici. Et Ga-
lienus de ingenio sanitatis: Experi-
mentum: quod ratione ligaueram
me confortabit: dans mihi audaci-
am magnam. Nouus igitur me-
dicus diu meditabitur in antiquo-
rum experimenta: & post hoc ad le-
uiora & salubriora eorum declina-
bit: & ad ea maxime: que a magi-
stris suis prolata habuit: & expe-
ta. Dixit enim Damascenus in
Afforismis: Medicamina tibi pau-
ca tentanda sunt: & non nisi ea: in
quorum iuuamento sepius expe-
tus confidere possit. Tōtius enim
notitia incomprehensibilis est.

Erit medicus non querens scire ea
que arti sue impertinentia sunt.

Dixit enim Rabi Moyses uige-
simaprima particula afforismorum
Qui conatur scire res: quas qui-
dem scire non est necesse: deduci-
tur ad modicitatem inspectionis re-
rum: quas scire est necesse. Non
enim tenetur medicus scire quod
ad suam non pertinet scientiam.

Horum namq; quesitor in rebus
necessariis parum sapit: Sed ex li-
bris autenticis sumere debet do-
gmata uentilata: & ea que sunt in
eis utilia sectari. Quantum au-
tem ad ea que corporis sunt sit me-
dicus corpore mundus procul ab
omni spurcitia: & ad summum ex-
pedit ut se munde gerat & honeste

nitidus & uestimentis ornatus: non tamen sic munificie & uestimentis uacet ut scientiam derelinquat. Dixit etiam Aristoteles ad Alexandrum Magnum: multo melius & regalius esse habere animam scientiis habundantem q̄ habitu corporis esse bene indutum. Non sit medicus uelociter incedens: quia id indiscrctionem: uanitatem: & infidelitatem quandam preostendere dicit.

Denique quantum ad hoc tueri studeat medicus sanitatem propriam: ne si eum forte egrotare contigerit irrisorie illi dicatur: Medice cura teipsum.

Capitulum quartum.

De modo se habendi medici erga patientes: & maxime erga egrotantes.

Vamcūq; domum ingreditur medicus: duntaxat liberandis egrotis operam dare intēdit aliis omnibus

posthabitis: ut precipit Hypocrates in iureiurando: euitans omnem in iuriam & corruptelam. Non erit igitur Medicus iuxta diuisionem Galieni duodecimo Terapentice: Medicus malus & sinister non intendens sanitatem: sed egritudinem: aut egrotantis mortem. Hic enim medicus: ut inquit Nicolus: omnino fugiendus est: & a terrarum uniuersitate omnino delendus. Hic est illē: qui diuinam scientiam Medicine in se tectam obligat: & malignat ab arte mea.

Hic est de numero eorum: quos maledixit Auicenna dicens: descendet ignis de celo: & spiritus procel-

larum: qui faciat eos esse de suburbanis Sodome & Gomorre. Sunt enim: ut inquit Aueroys: peiores spoliatoribus mortuorum: qui solum uestimenta deportant: quos & Damascenus in suis Afforismis insequitur: dicens: eos esse: qui animam suam dantes secularibus diuitiis fundamenta ipsius medicine & artium doctrinam penitus neglexerunt. De quibus & eis similibus eorum mores uersutos consideras dixit Conciliator. Medicus est inuidie pelagus inexhaustum: detractionis organum: in defensione ambitionis perforata clepsedra aliene ueritatis garrulus contradictor. Ignorantie proprie constantissimus & p̄stantissimus: in confessorum & inexcusabilis infirmorum neglector.

Non ergo ei fides est adhibenda etiam maxime in medicina. Studiose ergo fugiendi sunt tales longe t̄quam cōmunis pestis provincie: cōtra quos insurgant leges: armentur iura: ultore gladio seriantur. Erit preterea medicus erga egrotantem non malus & adulator medicus: hic enim est: qui solum extolli a uulgo & mulieribus & inanis glorie iactantia ditari intendit: ueluti taxillus galieno infestus: propter quod studet hic talis infirmis & egrotis mulieribus: & uulgo blandiendo in omnibus complacere: siue que placet: noceant: siue non. Ideoq; & ipse abominandus est & fugiendus: de quo sermonē habuit Galienus in li. de mirabilibus pronosticationum dicens: Ex his, n. q. existari magis q̄ esse studeat: instruit q̄libet his ex q̄bus p̄spici-

tis. caue o medice ne amori aut precium: aut spes: aut timor: aut mince: seu aliqua alia humana gratia te circumueniant: ut decipiaris a recto.

Sunt. n. celi qui arguunt: elementa q; seuiunt: & si nihil hic in posterum cruciatus gehene. Nullam rem domus patientis: nedum subripere presumat: immo neq; cogitare: immo omnia sint intacta: ut mūdīs manibus: & nō fur: erit medicus diligens infirmorum. uisitor frequenter ē de eis requirens per se: uel per idoneum quempiā etiam discipulum.

Si acuta & difficilis fuerit egritudo infirmo semp asistat medicus. dixit enim rasis decimo almasoris: oportet in egritudinibus acutis non solum medicū sepe: sed semper assistere. Morbus enim acutus celeris est mutationis in diuersa. In aliis autem nō sic difficilibus bis in die mane. s. & uespere egros uisere sat ē donec sanetur: neq; aliter frequentandum ad eos: sic. n. nimia familiaritate uilipenderetur. Nullum egrotātem medicus uisitat non requisitus: nisi infirmus talis fuerit: uel pauper uel de genere affinium: uel domesticorum amicorū. Dixit halyabas p̄ cepit ypocrates in suo testamento medicum in edie infirmorū operam dare & per cibos: & medicamina regulare. Erit cōtinuo medicus promittens spem salutis: immo & patientis animum mellitis suasionibus in leticiam: & gaudium alliciēs: & eius spem nutriendus. Vnde damascenus in Afforismis: Oportet te infirmis semper salutem promittere: nunquā illos a spe deponere: & si ipse despe-

res. Complexio enim corporis affectiōi animi semper inheret: & subdit: infirmos in eorū spe animare non desinas. Et cassiodorus: naturalis cura est egris dare letitiā: nā fac inualidum gaudere: & sanatus erit. Erit medicus auctore haliaba te studiosus egrotis: & eorū curis maximeq; & egenis: & pauperibus. nec ab eis utilitatem querat: aut retributionem & siquid posse est ipsi de suis det ei medicinas: pecuniis suis assignet illis q̄ poterit. Dabit operam medicus medele infirmorum eorū percibus: & medicinas regimini: nec sit eius ad querendā in mede intentio pecuniā: sed a deo retributionem: & meritum. Non suscipiet pre ceteris medicus onus in se antiquaq; & malarum egritudinū sub spe alicuius lucrī. Nā tales egritudines postea a deo icurate reliēte infamāt eum: & detrahunt nomini eius: dicente mesue: nolite o medici malae egritudinum cure onus suscipere: nec nomen subire medici mali. dixit aut signanter onus cure: quia talium egritudinū non debet promittere sanationē: si tamen ab infirmo: uel eius attinētibus aggruaretur: tunc protestatione p̄missa potest aggredi curam. Dixit enim rasis decimo quinto continentis: curandi sunt a te o medice morbi faciles & fugiendi qui manifeste: aut occulte sunt fallaces. Medicus ad uisendum egrotum: ductus in eundum utatur bona cautela. Debet enim a conducente se querere de egritudine patientis: & de eius quibuslibet accidētibus de appetitu: & som-

nō: & de uentris beneficio: & simili-
bus. Et si febrit qua hora inuadit
eum febris & si cum frigore: uel si
spetialiter in aliqua corporis parte
doleat. Hoc autem facere debet: ut
quantum fuerit ei possibile de eius
egritudine certificetur. Cum ergo
ad infirmum medicus uenerit non
sit eius ad infirmum ingressus cura
nisi ut eius moliatur sanationem: ut
ē apud haliabatē. Salutet itaq;: ut
debet: A corporali malo: dicendo
liberet te deus: uel saluus sis: uel
tale consimile ut dici solet constito
sibi egrotantem peccata sua nō fuisse
confessum anteq; ipsum tāgat aut
aliud de signis suis uideat: ipsum in-
terrogare debet si aperuit suorum
peccatorum conscientiam sacerdo-
ti. Quod si sic: bene est: si uero nō
promissionem ab eo recipiat sic se
facturum: multe ei egritudines p-
pter peccata emergūt. Vnde azaro-
nus: Egritudines nonnunq; inuadūt
homines ex malitia regiminis cibi:
& potus & ex peccatis: & preuarica-
tionibus: & ultimā causa ex maledi-
ctis demonibus qui dicūtur asabin.
Non audebit autem medicus post
primam uisitationem: immo post si
gnorum egrotātis inspectionem ul-
lo modo amplius de confessione il-
li sermonem facere. Nam posset
forte hoc ab eo audiēs de salute dif-
fidere: suis tamen medicus dicat q-
eum confiteri faciant. Quod si
egritudo timorosa fuerit domui et i-
am sue disponat: quolibet tamen:
ut fieri potest terrore remoto. Vt
tur preterea medicus altera cautela
dum locum ubi residet infirmus in-

gressus est circumspiciat: si forte ui-
derit fructus: her^{ilis}: aut fomenta
aliqua parata p^{er} que coniecturari
possit super^{egri} infirmitate qua cau-
tela usus ē galienus rome dū a glau-
cōe ductus fuisset ad uisendū medi-
cum credentem se esse pleureticum
cum tamen pateretur apostema epa-
tis: uide capitulum septimum libri
quinti de interioribus. Sic enim me-
dicus bonus cognitor iudicabitur:
& eger in eo ardentius confidet tāq;
in sui egritudinis cognitore: & sue
salutis actore. Cumq; ad infirmū
peruenerit si uia longa extiterit: aut
arcta sicut per scalas ascendere: non
illico infirmum tanget: cum illi oc-
currerit precepto rasis quarto con-
tinētis: quia forte medicus propter
laborem ex itinere est ualde fatigatus
erit: uel permutatus forte presen-
tia altantium nobilium quos cōtin-
git inuenire prope egrotatē. Vel
forte quia infirmus uidens medicū
ad se uenientem nimium letabitur:
aut propter medici presentiam uere
cundabitur. Vel forte propter ex-
pensarum considerationem tristabi-
tur: sicq; permutationem recipiet
eius pulsus propter quod confunde-
tur eius iudicium: per aliquod igitur
spatium q̄scat: uel resideat me-
dicus: quousq; ipse uires resumatur: &
omnino quousq; & ipse qui tanget
& eger tangendus sit ab omni acci-
dente quiete. Interim autem medi-
cus quiescens locū domus: uel came-
rā laudare debet si cōueniens fuerit
aut reprobare. post hoc autem medi-
cus hilari uultu ad infirmum cōuer-
sus faciem eius pernotans etiā in

lumine si opus fuerit. Tum quia si
gna faciei sunt manifestiora: tum quia
in membris faciei est magna uirtus.
Nam res similis: & dissimilis in prin-
cipio rei est de maioribus rebus in
signando: ut inquit galienus primo
pronosticorum comento octauo au-
thoritate ypocratis. Tum etiam
quia per dispositionem faciei cogno-
scet medicus sepe uigorem: & mor-
tificationem cadoris naturalis ma-
nantis ex corde. Brachium sibi
porrigi precipiat quod debet sua si-
nistra manu sustinere: uel posita
super lectum ponere: & quat-
tuor digitis manus dextre cum silen-
tio pulsus inquirere etiam utrius-
que brachii: & omnes differentias eius
notare usque ad centesimam: uel circa
pulsationem pulsus semper tangen-
do expectans: & tanto tempore tan-
gere siue usque ad centum ut quidam
dicunt: siue usque ad .xx. ut alii: siue us-
que ad duodecim ut aliqui alii quous-
que discernat medicus an pulsus sit
equalis: aut inequalis: ordinatus: an
inordinatus: & an intersectus in me-
dio cadens quas differentias non po-
terit aliquando cognoscere: nisi post
plures: & plures percussiones. Est
autem bona cautela diutius aliqua-
do morari in tangendo esto etiam quod
paucioribus pulsationibus posset
pulsus discernere: ut ab infirmo: &
astantibus attentior: diligentior &
gratiosior babeatur, interea tamen
caute consideret habitudinem pa-
tientis: faciem & caput: & post co-
gnitum pulsus contangat pectus:
& ypocundria: & regionem nutriti-
uorum & membrorum. Videbit

quoque linguam: & dentes: & ut qui-
dam dicunt (quod tamen ego non fa-
cio) odoret oris halitum infirmi: sic
non accuratior iudicabitur: sic enim
& galienus fecit cum glaucone rome
ad turiam medici egrotatis ut libro
interiorum capitulo septimo. Om-
nibus autem presentibus infirmo
etiam audite iudicet de multa pul-
sus bonitate: dicens: urinam tamen
uidebo: quia maxime his duobus
pulsu uidelicet: & urina intelligitur
genus febrium: & origo cause tem-
porum: ratio uitae: mortisque profes-
sio: ut inquit galienus de febribus ad
glauconem. Et surgens in absen-
tia egrotantis urinam uideat in qua
per conuenientem moram obserua-
ta debita cautela circum tenente
urinam: consideret que in eo sunt
consideranda. Caueat tamen: ne
in presentia egrotantis hoc fiat non
enim debet medicus coram infir-
mo solus: uel cum aliis aliquid tra-
ctare de pulsu: uel urina. stant enim
egroti auribus attentis: ut audiant
quid loquatur medicus. Et ad
infirmum denuo reuersus. firmam
ei promittat salutem: & non ue-
reatur etiam mendaciis uti. sunt enim
hec officiosa mendacia: & salutem
ei promittat. pollicitus enim diues
quilibet esse potest iuxta illud: promit-
tunt medici: tractant fabrilia fa-
bri. Omnia tamen ad curam eius
necessaria fideliter ordinabit hor-
tando tamen ipsum ut se ipsum que
opporteret prebeat facientem susci-
piendo que parabuntur plurimum
confidenter: nam sic faciendo non solu-
certa: sed et uelox subsequetur sanitas.

Capitulū de cautela ſi interrogādo.

Rit autē medicus opportu-
e nis nihil omittens ut ho-
nori:& glorie ſue conſulat
poſt ſignorum igitur uifio
nē uidelicet urinam:egreſſionē:fudo
rē:uomitū:ſputum:aliis exiſtētibus
ut cuncta bene examinet:pquirens
etiā per interrogationē. Audiens ab
iſſirmo:& ab aſtantiſus omnia que
pōt: inueſtigans de omnibus muta-
tionibus egro ſuperuenientibus:&
que ſuperuenerūt: & ita ī poſterum
q̄ ſuperuenient in proceſſu uite nō
ſolum magnis: ſed etiā quātūcumq;
puiſ: ut certior factus deceptiones:
& fallacias quaſcūq; euitet. Galie-
nus in libro pronōſticorum dicens
neceſſarium eſſe medico interroga-
re cauſarū genera eos qui laborant:
& de oībus que cōtigerūt: & de eorū
unoquoq; ne ſinet ſe medicus deci-
pi ab iſſirmis nō detegētibus omni-
fariam morbi cauſas: & ſinthoma-
ta ut nō derelinquātur incurati. Et
primo ad glauconē medici īgreden-
tes ad iſſirmū primū enim a maxi-
mis cōtemplari oportet ea que ſūt
ſecūdū egrum. deinde uere ab aliis.

Nihil enim quantū poſſibile eſt ēt
minimū obmittentes. & damaſce-
nus in afforīſmis. oportet de omni-
bus egrum unde egritudo naſci ſo-
leat īquiri tam in exterioribus: q̄ ī
interioribus: neq; te egrum per om-
nia interrogare pudeat. Et me ſue ſi
militer: non te pudeat egrum ſuper
omnia interrogare & hoc ut melius
& facilius ſuper notitiā rei ueni-
as: ſicuti & recte intonuit Boetius
pō de cōſolatiōe ſi operā medicātis

expectas oportet ut uulnus tuū de-
tegas. Cum igitur de nouo uoca-
tur medicus ad ſāram patiētis que-
rat nunquid aliquid illi factum fue-
rit:& que remedia:& nunqd nocue-
rint:& tunc dicat ſe ea nō laudare.

Si uero iuerint nō laudet: ut ſub-
tilior uideatur ultra uulgares. Tria
autem maxime petet medicus au-
ctore galieno ſecundo de interiori-
bus. ſ. locū. i. mēbrę in quo ē egritu-
do: paſſionē & ſinthomata: & hōz
cā ī notitiā illorū ueniens: etiam ſi
fieri poſſeſt cum notitiā oīum ſen-
ſuum exteriorum: quod ubi fieri nō
poſſit laborādū eſt cum ſenſibus in-
terioribus:& demum ratiōe ſi opus
fuerit tamen a patiente habita p̄r
quirens ab eo de eius diſpoſitione:
uel etiam ab accidētibus quid patia-
tur interrogans. Conſiderans im-
primis: preterita ipſa dearticulate p̄-
grat interrogans quo tempore: quo
ta die ac hora patiens egrotauerit.

Et ſi aliquando amplius conſue-
uit egrotare: uel non:& qua egritu-
dine & ſi aliqua ſue egritudinis cau-
ſa preceſſerit primitiua:& quo regi-
mine uſus fuerit preterito nedum
unius anni: ſed plurium. Quo au-
tem ad ſinthomata ſeu accidentia
perquirat medicus de accidentibus
animatorum membrorum: utrum
uidelicet dolorem capitis patiatur:
aut uigilias ſuperfluas: uel inſomnei-
tates aut ſomnū modum exceden-
tem:& de ſimilibus: & de acciden-
tibus membrorum ſpiritualium nū
qd an elitum anxium: an circa pe-
ctus incendium: ſuſpiria: tremo-
rem cordis:& conſimilia. De ac-

cientibus uero nutritiuorum nun-
quid prostratione appetitus habue-
rit in sitim uel famem. Si cibum uel
potum retinuerit: uel retinuerit aut
retentum reiecerit. Si assumpto ci-
bo grauetur uel ne. Si fluxum uen-
tris & euacuationes alias urine: seu
sudoris menstruum: uel emoroy-
darum: uel alias quales oportet ha-
buerit uel ne. Ex his enim preteri-
tis per inquisitionem inuentis: & p-
sentibus: scilicet urina: egestionem: &
aliis existentibus mutatis & qualita-
te mutata: de quibus supra dictum
est per sensum perceptis mirum im-
mo dum medicus in operatione sua for-
tunabit: adeo ut ex his cognitis po-
terit medicus de passione: causa & lo-
co sumere notitiam: quam dum pa-
tienti nunciauerit: admirabile me-
dicum iudicabit: & per consequens
in manibus illius confidenter se co-
mittet: Exemplo galieni in libro de
interioribus capitulo septimo in cu-
ra medici egrotantis: Quom glauco
ad ipsum accedens Rome ibi. His
omnibus sensu & ratione diiudica-
tis: & mente discussis erit medici of-
ficium: ut ab infirmo separatus con-
sanguineos & aicos egrotantis: uel
quoscunque presentes seorsum uoca-
ri iubeat: & patientis egritudine ma-
nifestare: imminens uel non imminens
periculum detegere: Sit tamen talis
sermo eius: potius: ut eos non aggra-
uet postremo remedium adhibere,

Capitulum de cautela in prono-
sticando.

Ixit Galienus libro prono-
sticationum: Non circum-
d ambulo predicans meas p-
nosticationes: & curas: ne
magis medici odiant me diuinato-
rem & magum uocantes: & alia mi-
lia contra me promulgantes. propter
quod inter medicorum sapientes co-
uenit medicum oportere esse saga-
cem: & astutum: non precipitem: nec
festinum in futurorum pronuncia-
tione. Preuidebit itaque medicus
ante pronosticationem omnium pre-
uisiones examine dicentis ypo-
cratis: primo pronosticorum: quod de melio-
ribus rebus est ut medicus utatur p-
uisione: id est pronosticatione. Et
Galienus primo de ceticis: Non est
medicus qui meditetur ratione nisi
prius iudicauerit ratione. & iudica-
re non poterit nisi rem ratione co-
gnoscat. Erit ergo medicus nihil
saltem in prima uisitatione de futu-
ris dispositionibus patientis pronu-
tians: precipue tamen de salute: uel
morte: de quibus profecto iudiciu
certum haberi non potest: nisi pluri-
bus conditionibus prenotatis. Ex-
pectabit igitur futura signa subse-
quentia in patiente: ut illorum na-
turam atque uirtutem considerans om-
nia adinuicem comparans sue pro-
nosticationis iudicium quo melius
fieri poterit confirmetur: & precipue
cognitis uirtutis & morbi disposi-
tionibus: & ad inuicem comparatis
Si bona signa preualuerint pronu-
tiet de salute. Si uero econtra de p-
ditione semper tamen pronuncian-
do: & in sermone sit medicus dubi-

us. Dixit enim Auicenna secunda
quarti: Quū apparuerint signa ma-
la timorosa premittimus sermonē ī
perditione inde ad plurimum con-
tingentem. Nam quis aliquādo mi-
rabiliter sanatur absq; spe. Et iō
Galienus sexto afforismorum dixit
Oportet medicum studiosum esse;
ut nō aliquid absolute predicet, nā
morborum & precipue acutorum;
non omnino certe sunt pronuncia-
tiones salutis; aut mortis: licet neq;
cronicorum saltem quo ad eorum
initia: quod ppter nature diuersi-
tates euenit in ordinationem. Cū
enim monstruositates interdum oc-
currant ī egritudinibus ueluti ī na-
turis; ut habet Aueroys septio Col-
liget. Erunt sapientes medici: sicuti
& astrologi iudicia in pronosticādo
cōditōibus alligata cōtinue; q̄si mul-
tiplici intellectu; ueluti que spiritu-
um pronunciationes prestant: ut di-
catur exempli gratia morbo morta-
li existente. Ita solet in talibus casi-
bus contingere; & raro aliter cōtin-
gere solet secundum naturam: nisi
alia emergant synthomata: non ta-
men necessārio. Vel aliter dicat
certe mihi uidetur; q̄ si constāt que
apparent; & aliud non superueniat;
quod puto nō superuenire: hic mo-
rietur. Obseruare enim hanc prono-
sticationis diligentem cautelam do-
cet nos Galienus secundo interio-
rum dicens: Semper secundum to-
tam uitam meam meipsum ab au-
daci confessione abstinui; & medi-
cās usq; ad senectutē; nunq; usq; ho-
die erubui secūdu curā uel pnostica-

tionē ut alii gloriosissimi medicoge-
Vtebat. n. galie. c. telolis canōibus
eius determinātib; pñciatione
pfecte uocatis cōditionatis; & qua-
si duplicibus; ut appet li. interiorum.
Eualuros at cū necessitate cōditōa
ra dcā. pñciabit medicus sic dicēs:
Iudico ipm euasurū a morbo: si me-
dicū diligentē habuerit; Si et patiēs
ipse fuerit obediēs; & mīstros habu-
erit idoneos. Et si pparata fuerit: ut
debet extrīseca necessāria; & nisi ali-
quid supuenerit qđ tamē nunc non
appet. Quod si medicus astringat
absoluto loq; debere sermōe; ut ple-
rūq; fit; tūc si egritudo ex toto suo
genere sit salubris; ut effimera uera
& principiū ethice; aut mortalis; ut
ptifis; aut ethice spēi. Et similes; di-
cunt sapiētes: Effundat medicus ser-
monē suū; apte salutē uel mortē de
eis p̄dicēs; & p̄cipue de determinatio-
ne egritudis certissimis appentibus
signis. Si tamē cōtingeret egritudi-
nis p̄cessum ad bonū uel ad malum
medico dubium eē: ut plurimū fit;
quādo signa mortalia in uirtute cō-
paria fuerint salubribus; & econuer-
so bōa cautela ē petētib; nō respō-
dere: Sed q̄busdā uerbis interiectis;
ab eis discedere; aut eodē a propo-
sito diuertere trāsfērēdo eos ī sermo-
ne ad aliā materiā. q̄ si magis astrin-
gatur ad pronunciandu; dicat medi-
cus ut petitiōi illorū ita instantiū sa-
tisfaciat. Ego expecto futura quedā
ut morū in tali die aut tale accidēs
uel aliquod huiusmodi. Nō enim
debet medicus ad interrogata subi-
to respondere; sed prius sup interro-

gata cogitet Ait. n. Damasco. Si inter
rogatus semp ueraciter respōdes du
bitādū esse. Silere ē tūtius est & fa
tis existit laudabile m. & aures
ut aiūt prouerbio porrigere merca
toribus. Nam melius ē silere q̄ male
loq; siue q̄ tu erres: ut galiēo ascri
bitur secūdo meracritos secūdo ca
pitulo: Qui enim tacet: in hoc uno
peccat q̄ tacet secūdū eū q̄ loquit̃
in multis errare contingit. Et oīo si
egritudo nō fuerit de nūero oīo sa
lubriū: neq; mortaliū: sed ut aiūt: su
spectosa faciētia medicū ī iudicio ti
tubare tūtius ē & ut dicī honorabi
lius egritudinē periculosa ponere &
casum aggrauar: imo & piculū mor
tis ueture patiētis p̄nūciare: dato ē
q̄ egritudo talis de suspectosis esset
debilis: ut flegmatica cōtinua a pau
ca materia nō maligna d̄pēdēs: quo
niā si patiēs errore sui: uel astātium:
uel extrinsecorū diminutiōe: uel ali
quo tali casu cōsimili ad malum cō
uertet̃: ex ea licite medicus excusa
bitur: Neq; erit de eo suspitio apud
aīcos & affines patiētis excusabitur
& dicēt medicū a principio ē sic ui
disse & iudicasse. Si uero ex ea pa
tiens saluabit̃: a uulgo dicet̃ medicū
ip̄m p̄itus liberasse & a patiēte sani
tati restituto laudē maiore & apliuf
p̄m̄ium medicus cōsequet̃. Et ut
sic ad unū dicerē: medici ē suspectas
egritudines aggrauare: debiles uero
eārum in dubio ponet̃. In hoc tamē
modus adsit: Sic enim se habēs me
dicus: neq; erubescet: neq; dictorum
suorū eum penitebit. Nō p̄sumet
medicus ī egritudib; alicuius mo

menti corā patiente: siue litteratus
fuerit siue nō uerbū aliquod p̄ferre
immo nec gestu ostendere aliqd un
de possit eger suspitionē sumet̃: aut
de sua salute diffidere. Et si ip̄e me
dicus & etiam infirmus de salute de
speret: propter quod sermones p̄
nostici medicorum saltem ad malū
per se nō terminātur ad patientem:
sed ad amicos uel ad alios. Cūq;
medicus non habet de patiente cer
tam pronosticationem non respon
deat a se petentibus: sed uerbis qui
busdam interiectis discedat: & pe
tentibus neq; iudicet d̄ natura egri
tudinis: si de ea suspicetur: propter
aliqua signa apparentia: immo tace
at: & statuāt dietam particularem ī
cena uel pradio: cū remedio uniuer
sali: & iterim cogitet: & itez uisitet
īfirmū & morbo certe cognito ordi
net dietā uniuerſalē & īmedia spālia
ut uideat artificialius opari ī aliquo
morbo salubri: licet accidētia fortia
non uideant̃: si pōt utat̃ medicus ali
quo remedio nō noto: neq; nomē il
lius remedii uulgo dicat: ut g̃ra exē
pli iera. Si ī egro appuerit signa mor
tis: & medicus p̄cipiat aliqd signum
bonū nō mutet̃ a p̄posito: nisi illd p̄
māserit. p̄nūciaturus medicus mor
tē īfirmi id faciāt simulata mestitia:
uultu dēisso & uoce sublata. id tamē
necessariū eē nō dicat ne deo d̄roga
re uideat̃ nisi essent mortis signa ap
parētia: tūc dicēdū ē salutē ip̄ius nu
tu diuino cōtingere: siue miraculose:
neq; postq̄ iudicium deposuerit de
morte medicus id reiterare uelit: ni
sī scitent̃ q̄ sunt eius. Quod si rei

terabit uidebitur quasi ut de hoc le-
teretur tanquā ex suo pronóstico glo-
riam habiturus. Plurimi, n. uana
gloriosi medicorum cum predixe-
rint perniciem predicantes inhiant
eius mortem; neq; forsitan necessa-
ria saluti mīstrātes ut aliquos cit au-
dire uana gloria sue pronuntiatio-
nis deductos iam euasuros medici-
nis mortificasse donatis. Similiter &
astātes illi deuiant famulari: ut ait
Conciliator. De salute autem iu-
diciū depositurus medicus sermo-
nem amplificet: & letum se ostēdat:
nunquam uero sic de morte. Nō
presumat medicus alicui patienti in-
fra limitatum tempus salutem pro-
mittere: sed fideliter se operaturum
iuxta doctrinam sapientum. Quā-
tum autem ad remedia exhibenda
post pronosticationem datam cau-
te incedat medicus ad actum cura-
tium. Dietam itaq; & regimen
egritudini proportionatum ī sex re-
bus non naturalibus primo ordinā-
dis ātequam ad medicinale regimē
descendat. Precipit enim ypocra-
tes: ut ait haliabas: Medele infirmo-
rum per cibos & medicamina regi-
mini medicū operā dare debere. Le-
ctū īprimis ī quo fīdet patiēs qmū-
dum disponat: & in pluribus locis
egritudinum redolētē. Cum ī noua
tione aeris mane & uespere per aper-
tionem fenestrarū & hostii: nisi fue-
rit de egritudinibus hoc prohiben-
tibus. Sit ut in pluribus mediocris
luminis. Dixit enim galienus ad
glauconem libro de febribus: Lucidus
& calidus locus relaxat corpus.

Frigidus & obscurus constringit.
Mediocriter autē omnis temperatus
mulcet & temperat. Precipiat pa-
tiētē situari in lecto firmo nō uacillā-
ti. Exercitiū uel fricatiōes ut de-
cet secundum exigentiam & uirtu-
tis tenorem egritudine id poscente.

Similiter & quietem somni & uigi-
lie quantitatem conuenientem me-
tiendo precipere: & euacuationes de-
bitas ordinare. Ipse tamen medi-
cus clysteria non imponat: ut fecit
amicus ille in cura cuiusdam ācille:
dolore uentris laborantis qui existi-
mans dolorem illum esse colicum:
ei īposuisset clyster: que post imposi-
tum clystere: quia pgnans erat ami-
co illo id nesciēte ancilla peperit in-
fantem. Et huius generis sunt ab-
sterfio sordiū ab ore infirmi: & pur-
gatio muccositatum ex naribus &
gutturē & gargarismatibus. Fit enī
inde liberior trāsitus aeris: & sibi sa-
por melior: quibus locis non expur-
gatis remanentibus sordibus infici-
tur aer. Et accidentium anime ea-
que ad pellendam infirmitatem cō-
gruant. Precipiat medicus ex ci-
bis uero & potibus congruis in quā-
titate & qualitate debito tempore
& ordine patienti offerendis eligat:
quod magis salutare est. Quod si
aliquando cibus talis uel potus pa-
rum malus fuerit: infirmi tamen ap-
petui plurimum conformis non est
patienti totaliter denegandus. Ait
enim ypocrates secūda particula as-
forismorum: parum deterior cibus
& potus delectabilia uero meliori-
bus: q̄ in īdestabilibus magis appe-

tenda sunt. In hoc tamē modus nō
absit nec omnino prohibēdo nimi-
um rigorosus & leuissimus. Indulgen-
do autem ex toto nimis licentio-
sus notetur. Expedi autem pluri-
mum medico insistere in ordināda
dieta etiam hoc cum mulieribus in
cibo & potu: cibaria alterando: uinū
limphando: aquam coctā uel aliter
preparatam ordinando & alia huius
modi: etiam usq; ad minuta dispo-
nendo: gustando: odorando: immo
& aliquando prelibādo & ponderā-
do seu mensurando quecunq; sunt
exhibēda. Sic enim accuratior me-
dicus iudicabitur: uitabitq; negligē-
tie uel inaduertētie notam. Ita tamē
in singulis his & consimilibus me-
dicus modum obseruet: ut tamē sal-
uo eius honore nō fungatur mulie-
rum neq; astantium officio: Sic enī
uili penderet seipsum. Erit medi-
cus magis sollicitus de dieta q̄ de po-
tione aut cirurgia. Vnde Damasce-
nus: Si dieta curare potiris prosperā
inuēies: propter quod Galie. primo
regiminum acutorum dixit: q̄ me-
dicus debet habere duos oculos. De
extrū attentū ad uirtutē: dieta. s. con-
seruandam. & sinistrum ad egritudi-
nem depellendā & fugiēdam per po-
tionem & cirurgiam. In singulis
uiscitationibus studeat medicus ali-
quid noui facere uel ordiare uel mu-
tare: subtrahere uel addere: ne fru-
stra uideatur omni uice uisitaſſe.
Ad usum tamen medicinarū: si de-
uenire opus fuerit: utatur medicus
mitioribus & nature magis familia-
ribus. Erit igitur in usu eius medi-

cinā potius cibalisq; uera & pura me-
dicina. Nam blandiri corporibus hu-
manis patientibus magis prestat: &
hoc si cura blanditiua sola morbus
depelli possit. Paret itaq; medicinas
iocundiores & sapidiore. Vnde da-
masceus in Afforismis: Medicina
que temperamento uicina est odo-
riferā. Si secundum eam cibus fieri
possit optimum esset medicinarum
uirtute tamen integra seruata: ut in-
quit galienus: Et in hoc bona caute-
la obseruetur: ut cū brodio aliquan-
do exhibeatur: ut māna & aliqua cō-
similia. Laudauit enim Damasce-
nus in Afforismis suis quietem sup-
potionem: id est dimissionem medi-
cine. Vnde Galienus octauo mei-
mir dixit: Cibi apud ea que nūtriu-
tur: id est membra familiaritatem se-
cundum bonam substantiam hēnt:
quod est maximum. In curis passi-
onum que fiunt secundum discrasia-
am: optime enim operantur ea que
cū hoc q̄ sanant discrasiam possunt
nutrire. Ad puras uero medicinas
cōuersus medicus: si opus fuerit: eas
potius paulatim q̄ subito prestat ap-
proximata: & exterius magis: q̄ inte-
rius: hoc tamen faciēdo: prout sanā-
de dispositionis requirit necessitas.

Solutiuas medicinas quoad fieri
potest deuitet: earum usum differat
q̄ si eis uti oportuerit expedit ut eas
cognoscat medicus quas ordinat ut
non ordinet pro salute letiferam.
Cauere quoq; debet ne in substantia
earum sint sophisticate: aliter falsifi-
cate: ne sint in earum dosi uarietate:
ac sint corrupte: aut nimia uetusta.

te consumpte spiritum non habentes: eas quoque uel consolatas: uel ad eorum consolationem protinus intendat. Caueat medicus usum medicamentorum opilatarum: ut possibile est: & cum eis idiguerit eisdem refractis: & potius exterius quam interius: & per inferius magis quam superius approximatis ut precipit mensue in sua consolatione medicamentum. In cura egritudinis non datis inducias: ut doloris intensi colici uel squinatice: expedit medico promptum esse & solertem & copiosum in exhibendis remediis gradatim unum post aliud si ne intermissione administrando, plurimum enim laudandus est medicus copiosus in remediis presentaneis. Expedit tamen medico ut cautus sit secundum discursum temporum distinguere antiquorum canones: quoniam natura humana & omnium inferiorum permutata: & imbecillior facta: continuoque labitur in defectum: ut denotat stature minoratio: corporum robur: operationum perfectio: omnia diminuta & uite abbreviatio. Facit autem ad hoc non parum prauum & inordinatum uiuentium his temporibus regimen. Genus, n. humanum: teste galieno in de regimine sanitatis in gulositatem lapsum: in incontinentiamque precipitatum: de curato factum est discretum: propter quod semine eius est tale & quod ex tali semine nascitur: inde generatur discretum modicum adhuc uiuens: quo fit: ut imbecilli nature humane iam facte multa que olim fuerunt remedia potentia uel salubria hodie uel sunt mortalia uel debilia uel inutilia. Testis est mihi Serapio primo breuiarii dicens

elleborum nigrum qui securior est albonunc esse diuidendum: & elleborus albus tempore mensue erat intolerabilis: sicut uelenum perniciosum propter debilitatem nature. Recte ergo dicuntur medicis nostri temporis quos mundi labor agitat antiquorum dogmate secundum tempora distinguere: & effectum nature omni intentione liberate. Expedit medicum recte considerare patientium diuersorum naturas diuersas: ut caute procedat. Unde Galienus super ultimo Epidimiorum ypocratis ait quosdam tales esse qui de lectationibus se & eorum desideriis continent: & aliqui e conuerso bene se ab illis continent. Terrebit igitur medicus & ex officio suo trepidabit patientem inordinatum & incontinentem: sibi quoque efficacia predicet que inde possunt sibi accidere incommoda ex incontinentia: & si persistat incontinens aliquantulum condescendendum est illius desideriis. Dixit galienus, sexto meimiri qui regulari utitur metado, & cum hoc cognoscit simplicium pharmacorum uires: nunquam carebit auxiliis: siue moretur in neore: siue agat aliquod opus in agro: siue sit in itinere farmaciis carens: sicut existratus scribit: curauit se cum rubi succo: non presente in illo loco alio farmaco. Si acciderit patiente nolle uti remedio sibi administrato: ut aqua sumac: que confert in dysinteria & fluxu uentris: coloranda est ad similitudinem uini: & dicitur ea esse uinum limphatum. Similiter de uino granatorum: dicendo patienti quod est uinum uerum: sed paucifere. Caueat medicus approximare fomentatio-

nes in frigidates uel ebroadas circa ali
qd mebz tpe & sis neq; tpe sudoris
uidelicet in declinatione paroxysmi
plurium febrium. Et sit medico;
si post exhibitum pharmacum solutiuum
non sequatur inde solutio in culpa astas
res uel malum regimine infirmi; ut q
dormierit uel non dormierit super af
sumptum pharmacum; uel q; exposuerit
se aeri uel uento; aut q; iratus & cete
ra similia. Non debet medicus cui
cunq; dolori leui contingenti in fe
bribus exhibere medelam nisi excesse
rit. Si egrotans in piculo uite de
reliquit medicus non fuerit ad eum ne
forte obies frenesi; obuiet fieri uel
exequi illius; sed mittat faulum uel
nuncius; ut inquirat de statu illius.

Et bona cautela est; ut si uespere
illum uisitaueris; & dereliqueris il
lum ualde aggrauatum ita ut dubi
tes de eius morte in nocte dicas il
lis de domo illius; ut bene tempesti
ue significant tibi de statu illius; si
mane ueneris nuncius iam innotescet
tibi de conditionibus patientis.

Si non ueniet; iam coniecturari po
teris de eius morte. Fugiat medi
cus quantum possibile est moritu
ros neq; ualde propinquis morti ali
quid operetur; ne si moriatur cito;
dicatur se illum interfecisse neq; sit
presens dum homo moritur.

De spali cautela circa aliquos mor
bos; & corpora. Rubrica.

Xpedit medico eorum cor
porum curam renuere ex
quorum cura facile potest
incurrere infamiam; sicut
precipue sunt infantes; pregnantes; &

oculorum egritudines. Laborati
bus preterea lapillo nullum excidat
sed ex parte eius artis hoc negocium
permittat medicus; ut precepit ypo
crates in suo iureiurando. Caueat
igitur medicus dum pregnantes cu
rat si contingat eas curare ne pregnan
ti exhibeat medicinam; nisi quam qui
sunt de familia eius preparant; uel sal
tem bene noscant; sicut ius pulli man
na; & talia leuia. Quod si ad for
tiora deueniendum sit; sicuti etiam ad
flothomiā caueat ne solus talem
provinciam aggrediatur; sed socium
habeat; ne solus imputetur de ab
orsu; si contigerit. Sit memor si
ad prouocationem abortus aliquo
speciali casu ducitur minus malum
esse in principio inpregnationis; quam
ultra procedente; quia non est tante
perfectionis. Obseruet precepta
ypocratis in iureiurando. Nullius ro
gatu mortifera uenenum alicui det
medicus; neq; id cuique consulat neq;
assignet; neq; quid significet; neq; de
eo loquatur; neq; pregnantī mulieri
ad interficiendum fetum potionem por
rigat; neq; consulat; imo protinus de
neget; neq; quale; aut quid sit cuique co
memoret; & petentem corripiat & re
prehendat. Quod si reprehensio non
proderit contra tales proteruo uultu
omnifaria est insurgendum. Ad me
delam corporis neutroque ut nunc non sta
tim approxiet medicus solutiuum for
tia; ut pillum cochias; uel aliud huiusmodi;
quia multi talium; & multoties euadunt
per solam dietam; & passio per constitutionem
aeris sequentibus diebus ex se rece
dit nullo adhibito medicamine.

De mercede medici accipiēda.

Icet intentio medici non
debeat esse in medēdo ad
pecuniam; sed a deo retri-
butionem & meritum ex-
pectare: auctore Halyabate: Attamē
quia expedit medico quoad fieri po-
test celerius: ut eger cuius cura salu-
tis sibi commissā est sanitati pristīe
restituatur: precipiente ypocrate in
suo iureiurando: medicum nemini
egritudinem dilaturum. Egritudi-
nem enim cum prolongantur nō re-
linquunt medicum omnino immu-
nem ab infamia saltem apud uulga-
res. Inter ea autem que opitulant
ueloci salutē est ut patientem: & qui
sui sunt pro uiribus alliciat & obli-
get: ut mādatis suis obediant. Ideo
studium medici sit: & q̄ nō sit post-
ponendum ut a patiente suo decen-
ter satisfiat. Sic enim medicus maio-
ris apud illum efficietur auctori-
tatis: illum excellentiorem iudicat:
ipsum sibi ad humanā cōmunicat
politiam: Illi omnes obtemperat
coquantur: ne amittantur expense: sicq̄
demum citius sanatur: Iuxta illud:
empta solet care multis medicia iu-
uare. Si data sit gratis nihil confert
utilitatis. Triplex autem est mo-
dus se habendi patientis ad medicū
Vnus quo patiens dicitur diuinus:
respectu medici. & hoc quando isir-
mus uehementi lāgore cruciatus me-
dicum deprecatur de restituēda cor-
poris sanitate. Dyabolicus uero:
dum sanitate iam adepta medico ut
deceat non satisfaci: illū negligit me-

dico obuians: illum fugit ueluti dia-
bolicis uestigiis cōsignatum: sed hu-
manus: si patientē suū sanat: & post
adeptā sanitatē a medico iuxta me-
rita satisfaciē illum sibi reputas do-
minum & amicum, mercedem igif
condignam sine intermissione reci-
piat medicus. Neq̄ unq̄ sit oblati
negator: nisi fortasse sibi quid prius
intulerit tanti: & maxime cum mi-
nor aut mediocris fuerit medicus:
Dignus est enim mercenarius mer-
cede sua. Meminerit medicus ar-
tem medicinalem: & precipue cura-
tiuam marti ascribi oibus fere pla-
netis odiosioris irremuneratiōis ob-
iurgio: & omnis iniquitatis datori:
propter quod expetit medici nego-
cium ne decipiatur primitus firma-
re nisi patiens magnificus fuerit: &
curialis: uel fuerit tibi affinitate cō-
iunctus: aut pauper: ex hoc enī cen-
tuplum accipies. Ex alio lex affinita-
tis suadet. Pauperes uero & egeni
non sunt opprimendi neque deferē-
di intuitu saltem pietatis: cum inde
confurgat medici laudabilis fama.
Quod enim habundanter medicus
accepit pauperulis uelit amore bo-
nitatis Saluatoris nostri impartiri.
Ab aliis uero accipiat: omni tamen
cum modestia q̄ ut uolens uelit: &
quasi ueluti non aduertens animad-
uertat: & quasi renuens libenti ani-
mo manuum cum dexteritate por-
rigendo recipiat: ne de nimia siti &
auuiditate notetur. Nec profecto ē
nostratum iter ceteras miseras du-
ra conditio: ut patientibus uideat
nihil nr̄i in eorū uisitatiōibus impē-

dere, ppter quod obsequia medicorum innititur & ad multū. Nisi ergo medicus preuēta recipiat labor eius uertet in dānum. Ad cū labor ē in damno mortalis cōsistit egestas & qui erit rem care; & ea uult donare disponat se mendicare. Meminerit quoq; medicus qd sine bōis ex terioribus quorū fortuna est domina non contingit eē hoīem felicem neq; ab eius memoria excedat preceptum antiquum. Dū dolet infirmus medicus sit pignore firmus: ex pers langoris nō ē mēor huius amoris. Et iterum dū morbus fortis est medico promittitur.

Licet autem hec obseruāda sint in mercedem accipiēdo: in petendo tamē eam caute procedat medicus: ne; ut aiunt; in fractiōe panis dignoscatur. plerūq; enim medici ita modum excedunt in petendo ut ars nostra uilescat: imo & aliquādo pro foro: & in iudicio litigādo statuunt pcessus ordinarios. aut qd profecto uiruperandi sunt; in oī enim negocio cauendum est: ut nequit nimis. Si ergo contingat patiētes periodo flegmatis ī dādo piodicare: motu scilicet quotidiano: aut motu colere de secundo in secundū: ferat medicus equo animo: Sic enim non tolerabilis est his nostris luctuosis temporibus conditio. Si autem contingat ut plurimum sit patientem in dādo ad peryodū melancolie de quarto in quartum peryodicare bōa cautela est ut medicus aliquam de; diurnis uisitationibus negligat: matutinam uidelicet; aut uespertinam. Sic

enim notum fiet patienti uolēti intelligere cām. Et stimuletur: ut frequenti uisitatione medico satisficiat; & oīo quantū est possibile; interrumpendi sunt motus quartani: quintani & sextani: & qui in amplius p tendunt: ceu iutiles medico & oīo perniciosi. Quod si surdū se prebeat patiens: hac cautela ad aliā deueniendū est: ut astantem fidū: uel apotecarium, uel alium in quo cōsistet medicus mōeat ueluti ex se: uel patientem; uel affines aut aīcos moneat ut medicī memores sint: si festinam salutem patientis exoptent.

Capitulum quintum.

De modo se habendi medici erga pfectes; & pūo erga isfirmo astātes

Xpedit medico cū familiaribus domus patiētis uer-

ba nō multiplicare nisi ea tantū que ad isfirmi curam

pertinet: sed pministros idoneos cōscios exequendo ea que ab eo ordinantur: iuxta uarietate ipsoꝝ & occursum synthomatū: & alioꝝ similiter & que fideles & sollicitos ī flōbotomando uentosando: & scalpellando & sanguifugas apponēdo: & ī fricando: & ligaturas in extremis faciēdo: & in oībus aliis acquisitis p officio astātis: neq; post hoc habeat medicus hoc pceptū: imo ad inuentionem aliquorum talium: & inuentorum cōseruationem pro uiribus euigilet: nā etiam mediocris error circa ea que sunt astantis potest esse causa interius patientis. Et his talibus utator & procuret: ut decenti eorum mercede accipiantur p astantem

tibus infirmorum suorum. Et circa eos existens talis astas honorem medici tutatur: ipsum summis laudibus extollat: & presto sit ut fideliter exequantur que per medicum ordinantur. Si uero ut plurimum fit: ueniat astantes idiotas: utatur medicus bona cautela: ut eos sibi reddat beniuolos: eorum officium laudando & modum: sollicitudinē: amorē & diligentia. Sic enim faciens eum astantem sibi deditum ut partes cōcernentes honorē: & utilitatem medici tueatur. Si tamen arrogans ēē aut presumptuosus: uel insolens: nimium sibi ascribens: Bona cautela medici est: ut eius insolentiam cū bona modestia refrāgat: eius dicta uel opera non omnino acceptando: sed uel mutando: uel aliquātulum limitando: uel quomodolibet alio modo uariando: ne omnia sibi ascribat. Tutius tamē est ut eum sibi aicum faciat q̄ cum eodē altercari: nisi medicus tante auctoritatis esset ut posset ipsum a passione recouere: & eius loco alium substituere. Et omnino oportet medicū in omnibus esse sagacem & astutum.

De modo se habendi medici erga mulieres patientis.

Iligēter aduertat medicus: ne infamiam inhonestatis incurrat. Erit medicus auctore halyabate procul ab omni libidine: Nec ad cuiusq̄ ea de causa matrem aut uxorem: ceteraue. s. que egrotantis sunt intueatur. Cum mulieribus igitur domus isir mi uerba non multiplicet medicus

nisi tamen que ad illius curā pertinent. Eis non per uerbis prebeat consilium: quātū minus cum eis alloquēs inhoneſtiter enim ludibrosus esset omnibz: & cū damno & iussu lusanie uituperandus. Nihil in secreto in domo patiētis cū aliqua muliere pertractet: nisi ipsa annosa fuerit cum qua de secretis mulierū pergrēſ licet. Fugiat neq̄ tactu: neq̄ aspectu in aliquā earum flāmam libidinis inardescere. Non utatur igitur medicus magnis colloquiis neq̄ consiliis: neq̄ risu inhonesto: neq̄ uerbis obscenis aut luxuriosis cū uxore aut mulieribus patientis. Iurauit ypoocrates: & iureiurādo medicos astrinxit euitaturos se oēm inuiriā: omnē corruptelā circa genus turpitudinis res etiam uenereas spōte sua: siue muliebria corpora curauerint: siue uirilia.

De modo se habendi medici erga alios medicos in eadem cura sibi delegatos.

I ergo contingat: ut moris est plures medicorū in eadem cura constitutos esse aut ergo post ipsum uocatur: aut ipse post eos uocatur: sicq̄ ē de more ut proborum medicorum ordinare: & socios petere: ut fuit etiam mos galieni. Fortasse enim inuenirent plures remedia saluberrima: que non inuenit unus: iuxta illud: Quod tu non nosti fortasse nouit ostellus: In quibus casibus sunt cautele obseruande. Non psumas solus curare egritudinem de qua rationabiliter mors cognoscit: sed so-

cū uel plures stat. Societas enim non aufert prelatum: sed singularitas plerumque in uiam parit: imo affinis & amicis & patientis sūt astringat ad dandum & sociū alias se curaturum nequaqua. Si me dico incūbit sociū petere: eligat ex eis nō inuidū: non emulū: non malignum: neq; inanis glorie quesitorē: sed ex eis fideliorē leniorē aliquando & magis ab egro affectatū: cum quo de cōicato cōsilio fiant singula. Si enim post medicum uocatur unus uel plures: sicuti opulentiores quidam fastu quodam deducti plures conuertunt ad se medicos quod nūqd cōferat patiēti uel ne impertinens ē proposito. Et sint plebei aut pure empirici cū illo uel illis nō solenniter: ut moris est conferat casū patientis. Vilescit plurimum intellectus canonici medici: dedignatur si sapit: uenietq; forte is plebeius in aliquam casus notitiā: si canōice cū eo casum conferat: precipue si perspicacis uerbi fuerit & boni iudicii: ut plurimi reperiuntur. Si uero in scientia medicinali doctrinatus fuerit: & ei associatūr in cura: equo animo & benigno de gerendis circa in firmum conferat seorsū amotis uulgaribus: immo & omnibus amicis: & affinis patientis: nisi forte ecēt aliquis medicine professor cui iure & ex merito non est negandum cōmercium uel collegium. Vnde plurimum dānādi sunt qui publice collegant. Tum quia difficile est quin uel discordia: uel iurgiū uel dissensus aliquis euēiat: seu oriatur inter

collegiantes nō sine uulgarium murmuratione & medicorum contemptu. Tum etiā quia presentibus extraneis quilibet exponit se ut uideatur socium excellere: ut superior appareat: & hec omnia in proditione anime eorum. Quod si tecū associatus: uel plures fideliter agēt: idētidem illi impendas. Si uero ecōuer so: & tu idētidem illi. Par enim pari referto: quod placeat uel mordeat.

In collegiando autem obseruetur modus canonicus principis prima primi in capitulo de subiectis medicine ratiocinādo circa egritudines: & earum causas particulares: & earum signa usq; ad pnostica: & qualiter egritudo remoueat: & cuiuscunq; earum rerum esse occultū fuerit: & ad illud demonstrationem afferre ignotum tale: siue fuerit causa: siue signum diuidendo: numerādo: & complendo. Expedit medico antequam socius illi uocetur in cura ipso sciente de futuro socio ordinare quēcunq; possibile est in cura patientis in quacunq; forma fuerit: ne altero superuocato medicus uideatur in aliquo remedio defecisse. Quod si dicat publice prouocatus medicus aliquod remediū p pcedētem medicum non ordinatū dicat pcedētem medicū illud fecisse. & quotquot adducit in mediū supuocatus medicus oīa dicat se admissa se: etiā si uerū nō sit: ne de ignoratiā impu tetur. Si uero contingat medicum ad curam patientis alterius medici superuocari: bona. n. caute la: & laude digna ē petere nūqd alius

medicus illū uisitauerit uel ne. Et si sic aliqua de remediis suis laudet & eum in socium querat: eumq; uocare faciat: etiā si discipulus sit: neq; dedignetur: sed decenter honoret: & cū eo seorsum de dispositiōibus egri consulant uoce submissā & facie depressa & uideatur super omnibns attentius cogitare. Quod si aliquis illū errasse cognoscat nō sit illius erroris publicus p̄pator: sed potius ipsius tacitus corrector. Si egritudo dat inducias expectat medicum: cuius ista fuit cura principalis secū conferre casum & quecunq; acta sunt & intelligere: nihilq; de fiendis approximare: nisi de eō communicato cōsiliis. Sic enim nisi malignus sit ip̄m facis tibi beniuolum. Quod si aliquod nouū remedium in mediū adducas: & dicat p̄cedens medicus illud secisse. Respondedū ē illi: factū fuit tale remedium eo tēpore quo non cōsulit: sed fiat iterū: quia nūc est tempus: & addat illico aliud remedium: & ita caute procedat. Quod si contingat medicum socio te inuito exhibere aliquā medicinam p̄cipue solutiua uel curam dimittas manifestata uoluntate tua prius amicis patientis: uel nō pmitas eam exhiberi nisi cū protestatione precipue in egritudine suspecta.

Discussis autem omnibus p̄ cura patiētis: & uisis signis: & collegio completo accedant ad patientem.

Et si publice aliquid dicat socius: quod prius non dixerit: uel non oīo laudes nisi tepide: uel si laudat capares: & laudet alter cicoreā: uel ali-

quod cōsimile: ut hōnori ēt suo medicus cōsulat. Non ut malignus medicus detractor. Sed dū magis & apertius detrahāt: solo minus illi credet. Eius uenientia letetur: magis diffamatur: & ueluti gladiū iugulo suo apponit. Plurima laude digna est modestia in oī artificio: maxime tamē in medico: sed mixta sit astutiae & sagacitati: nam non minus uituperatur nimia simplicitas: q̄ superflua duplicitas & triplicitas. & omnino non sit medicus immēor eius quod dixit Horatius. Est modus in rebus: sunt certi deniq; fines: Quos ultra citraq; nequit cōsistere rectū.

De modo se habendi medici erga discipulos auditores: si doctor legens fuerit.

Officium docentis medici est hanc artem sine mercede & pactione edocere: p̄cepta omnia libenter & fideliter tradere. Officium doctoris medicine est ueritatem scibiliū medicine auditoribus manifestare: que in libris auctorum sunt: bono animo dilucidare. Iniqui profecto animi est sciens nolens docere: iuxta illud. Infelix qui multa sapit spernitque docere. Quecunque experta didicit & inuenit memoratu digna ex eis reuelare. Ab erroribus se cauere: sempq; discipulos ut ab erroribus se custodiāt mōēt. Si pti theoricē i legēdo icūbat ad opationem canonum speculabiliū se uertere: ea quoad fieri poterit luce clariora

reddere: nō nullo s canones practicos
interferere: nōq; p̄p̄tinenter: neq; ī
utiliter auditori. s̄ p̄suadere par-
tis theorice utilitatē. & dignitatē
quom̄ speculabilia mē, siq; sint ue-
luti fundamentū consideratōz in
pte practica nequaq; post se habēda.

Si uero parti practice: illud idē suo
modo auditores tamen hortari: ut
parti curatiue immēgāt casus pra-
cticos: & secretā remedia secūdū exi-
gentiā egritudinū singulis lectioni-
bus narrare. Partes practice utilita-
tem: & gloriā: quom̄ sit ueluti finis
cōsideratōz in theorica declarare.

Expedi tamen ita oībus suadere
& eos ad medicinā allicere ita theo-
ricā: ut non totū adoloscētie tps in
ea conterāt: & precipue in quorūdā
modernoz speculationibus: ne ī il-
lis theorice giris: atq; meādis uelu-
ti in syreneos scopulos cōsenescant
non aliter ita etiā ad partē operati-
uā eos allicere: ut theoricā non ne-
gligant sine qua nec scif̄ practica per-
fecte: neq; saluatur quis ab errorē in
actū operandi.

De modo se habendi medici ex
ga aromatarium.

Expedi medico eligere si-
bi fidelē aromatarium & q
artem suā nouerit oī mo-
do opportune tā in simpli-
ciū cognitione q̄ in eoz per artifi-
ciū debita p̄mixtione ad antidota
componenda quocūq; modo & for-
ma illa debeat ministrari: & in aliis
que ad artem pertinent sit instru-
ctus illicq; suadere: & p̄cipere: ut me-
dicinas eligat congruas: easq; precio

cōdecēti uendat. Prestat medico
si medicinā solutiua ordinat: uel
opiatam: ut ipse p̄sens adsit & inter-
sit: ut cōuenienti qualitate: & ordi-
ne: & pondere p̄paretur iuxta medi-
ci p̄ceptum: ne error cōmittatur. Si
contingat medicū ordinare aliquā
medicinam solutiua: uel opiatā in
aliqua egritudine timorosa ad fu-
giendam infamiā possibilem eueni-
re si forte medicina ista effrenitaret
nimiū soluendo: uel opiatā nimium
stupefaceret & res succederet in fini-
strū bona cautela est ut nō ordinet
tota dosis: uel nulla fiat mētio in re-
ceptariis per scripturā. Ne forte si
res male succederet uenirent amici
ad uidendū que medicina fuit ista:
& ita īfamietur medicus: sed secrete
cōmittant aromatario fideli qd ac-
turus sit: & ī q̄ dosi: cui p̄cipiafa me-
dico: ut nemini dicat ordinationem
illā: neq; illius appareat scriptura.

De modo se habendi medici ex
ga plebeios.

Non est parum difficilis me-
dico hic modus uiuendi
quom̄ oīs plebeius uulgaris
ydiota ignorās ē. Om-
nis aut talis ignorans est malus sem-
p̄ scindēs in cōtraria: caute p̄ceden-
dum est maxime medico conducto
ad curam alicuius cōmunitatis, im-
possibile est enim omnibus indul-
gere: & complacere. Vnde hāc no-
stratum ut ita dicam miseriam: & in-
felicitatem considerās galienus in li-
bro p̄noſticationū auctoritate pla-
tonis ait. Si debent compari ab in-
fātibus: uel ab hominibus insipien-

tribus medicus & cocus. cocus non i medico id quod plus deportabit.

Expedit igitur medico ut omnibus existat notus bona fama & doctrina nemini tamen familiaris ne nimia familiaritate contemnatur. Si tamen cum aliquo uulgarī affinitate coniunctus sit; & magis illi familiarem se prebeat excusatur. Non seuerus neque crudelis; ne propter illa deuittur. Vulgo moribus & gestis & uerbitu laudabiliter se ostendat. Si cum uulgaribus sermonem habere contingerit nullius dicta reprobet. Cum eis non est altercandum; sed affirmet que communitati hominum uidetur; & laudet ueluti utilia. Omnibus asfabilem se reddere; neminem spernere; omnibus benigne remedia exhibere. Quomodo tempus loquendi datur medico; sit ille affabilis; ornate & pulchre cum quadam grauitate loquens et in parabolis aliquando dicunt sapientes; non pudeat medicum uocari parabolanum; quum euangelica lectio doceat summum medicum Iesum Christum fuisse parabolanum; id est in parabolis loquutum. Omnis autem Christi actio nostra est instructio. Iurgia; lites & partialitates; que plurimum solent oriri & foueri in ciuitatibus uel comitatibus quouis modo fugiet commune bonum ciuitatis illius uel patrie zelet; laudes uulgi non cupiat; nam uulgi ignobile non discernit peritum ab imperito laudandum; uel commendandum a uituperando. Honores seu reuerentiam sibi exhibitam non spernat; propter quod si per ciuitatem uel alia loca publica transire com-

tingat equester sollempnus uel pedes; & cum reuerentia salutetur; unicuique reddat consimile mandum se porrigens. Petens autem consilia medicus conditiones petentis; & materiam petitam consideret diligenter. Nam si petens fuerit fide dignus; neque a casu petens & de re licita petat; ei consilium est exhibendum. Hic tamen bonam cautelam seruare oportet; ut ars magis sit in precio; Medicum tamen ex improbitate petenti; & quasi a casu non illico medicus prebeat remedium etiam si in promptu haberet remedia; Sed differat precipue si dispositio de qua petit dat inducias; & iubeas illi ut in crastinum deferat urinam; ut uideat uelle maturius recedere.

Capitulum Sextum & ultimum.

De modo se habendi medici quantum ad ea que extrinsecus sunt.

Ita medicus quo ad facultatem diues; uel saltem non oisogenus eius locus habitationis; siue domus omnis notus; ut inueniri possit; emergente necessitate. Hospitium tamen eius quo ad intima secretum; paucis; notum non resonans; non calcatum; & in curribus dixit conciliator. non etiam mitris & uexillis medicinalibus organis insignitum. Non est medici quere festiuitates; neque catas; neque tripudia. Non sit medicus pulsator instrumentorum musicalium. non prostibulorum uisitor. Non conuersetur cum pollutis & publice peccatoribus aut infamibus aut flagitiosis hominibus; & precipue homicidis. Non occupetur in rebus publicis & negociationibus

Ex his enim ostenditur fundamenta
medicine negliguntur. confidentia in
firmi de medico colligitur. auctori-
tas minuitur: & denique inutilis & no-
cuius medicus iudicatur. Non intro-
mittat se medicus in emendo necessa-
ria domui: precipue circa uictu quoti-
dianu. uilescit. n. & a uulgo notat.
Non uentibus occupet. non armis.
non in alchimia qua hoies postremo
solum ditantur spe: fuligine: & stul-
titia. Non agricultura. Non po-
posus per ciuitatem iscedens & ut sit
ad unum dicere omnis medici iten-
tio: & occupatio sit circa medicina-
lia duntaxat. Dixit haliabas: uole-
te itaq; medicum esse pfectu: obser-
uare oportet hec madata: & eis in-
formari qui ducti sunt moribus: nec
contemnere oio. Si. n. his inhe-
rit medela eius recta hominibus co-
placens fiet: inclinabunturq; ad eu:
amabitur: honorabitur. honesta erit
eius fama apud eos: nec non cum his
meritis & pmiis premiabitur apud
deum. Inquit nicolus: ad conuiui-
um inuitatus medicus si potest pri-
mum locu sibi non uendicet: neq;
ostendat se iportunum: neq; fameli-

cum. nullum cibum uituperet. nul-
lumq; fastidiat: esto etiā q; uituperā-
dus esset: sed summe laudet qualita-
tem: & quatitatem extollat. non co-
mendet ad implendu uentris lacu-
nam: sed in cibo & potu sobrius sit.

Et si in domo patientis fuerit tūc
cum ciborum oblectationibus oc-
cupatus fuerit: non obliuiscatur pa-
tientis: sed ad infirmum mittat: &
de statu eius inquirat: ut nomine sui
paties cognoscat: q; medicus etiam
inter delicias sui non obliuiscatur.

Cūq; a mensa surrexerit ad infir-
mum ingrediens dicat sibi optime
paratum. Hec qdem sunt: que ad
medicum referri oportet que qui
inuiolata: incorruptaq; hoc modo
pure & sancte: recteq; seruauerit ur-
bes frequentando non uerbis solum
ueq; etiā re medicus censabitur: ui-
ta: arteq; sua felicissime: fortunatissi-
meq; fruatur: eius nomen: & gloria
apud uniuersos homines: & natio-
nes imperpetuu celebrabitur. Trās-
gredienti autem contraria omnia
euenient. Finis.

Deo gratias Amen.

Ad ementes librum hunc.

Que cuncta tenuit: tenet hic libellus amice

Ypocras: & canonum qui sapiere senex.

Hunc eme si poteris: poteris modo cuncta doceri:

Et cautelarum diceris hermogenes.

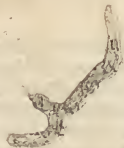
Hunc uerona quo zerbus gaudet scripsit appollo

Direxit mentem: cetera cuncta sibi.

Hunc eme qui cuncta senum: ueterumq; priore

Scire cupis: alter eris appollineus.

Dominicus berthonus.

kla.

rim

s. y.

Dela. d. Specialmente se notan tres cosas
 y la primera es q̄ florece asi como vn lirio entre las
 spinas. y la segunda es que tiene precio sobre las pi-
 edras preciosas y la tercera es que tiene fundame-
 to sobre las estrellas. y este tal lirio es de tal calidad
 que no puede ser corrompido. e tiene precio sin numero.
 y p̄mera mente dize q̄ la castidad florece como el lirio
 entre las spinas. deste tal lirio sedize en el libro de los
 cantares en el capitulo. asi como el lirio entre
 las spinas. asi mi amiga entre las hojas. y debes
 saber q̄ en el lirio son seys hojas blancas como nueue
 e seis granos de color de oro. y e estas seis hojas blancas
 se figura la limpieza de la carne q̄ la creatura a de tener

335

23

i18438167

i120422350

